28/04/2021

«Η Ανάσταση είναι η απάντηση περί του προορισμού του ανθρώπου»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών

«Η Ανάσταση του Κυρίου είναι η απάντηση στο ερώτημα, περί της αξίας και του προορισμού του ανθρώπου· περί της αιωνίου ζωής και Βασιλείας· περί της αγάπης του Θεού προς τον άνθρωπο και της διαρκώς προσφερομένης αναιμάκτου θυσίας Του, υπέρ της του κόσμου ζωής και σωτηρίας», τονίζει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος στην Πασχάλια Εγκύκλιό του.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στη συμπλήρωση 200 ετών από την έναρξη της Επαναστάσεως σημειώνοντας μεταξύ άλλων: “Αυτό το Πάσχα, αδελφοί μου, συμπληρώνονται 200 χρόνια, από τότε που οι ήρωες και μάρτυρες πατέρες μας, Κληρικοί και Λαικοί, κρατώντας τον πυρσό με το άγιο Φως της Αναστάσεως

αγωνίστηκαν και θυσιάστηκαν, προκειμένου να αποτινάξουν τον βαρύ τουρκικό ζυγό και να αναστήσουν την Πατρίδα μας, χαρίζοντας σε μας την ελευθερία και της Ορθοδοξίας το ανέσπερο και άκτιστο Φως”.

Διαβάστε αναλυτικά:

Παιδιά μου εὐλογημένα,

«Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καί γῆ καί τά καταχθόνια...».

Μέσα σέ κλῖμα οὐράνιας εὐφροσύνης καί ἀγαλλιάσεως, ἡ σύμπασα κτίσις, ἑορτάζει τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τί κι’ ἂν οἱ ἐχθροί τῆς ἀληθείας πανηγύρισαν, θεωρήσαντες ὅτι πρός στιγμήν ἐνίκησαν τόν Δυνατό καί κραταιό Κύριο˙ τί κι’ ἂν τόν Τάφο μέ λίθον ἐκάλυψαν, τί καί ἂν κουστωδίαν ἐτοποθέτησαν γιά τήν φύλαξή Του!

Ἡ Ζωή ἐκ τοῦ Τάφου ἀνέτειλε. Ἡ ἀναστάσιμη χαρά πλημμύρισε τόν οὐρανό καί τή γῆ. Τό ἀναστάσιμο καί ἀνέσπερο φῶς διέλυσε τά σκοτάδια τοῦ θανάτου. Ὁ ἅδης καταργήθηκε, οἱ νεκροί ἐλευθερώθηκαν, ἡ κτίσις ὅλη φωτίστηκε καί ἀνακαινίστηκε. «Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καί χαίρει, ὅτι Χριστός ἀνέστη καί ἅδης ἐσκυλεύθη».

Τό ἀναστάσιμο πανηγύρι ἄρχισε καί συνεχίζεται λαμπρό, διαλύοντας τήν ἀπιστία καί διαψεύδοντας τούς υἱούς τῆς ἀπωλείας, οἱ ὁποῖοι ἠθέλησαν καί θέλουν νά ἀμφισβητήσουν τήν ἀλήθεια, ὅτι «Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτήρ τοῦ κόσμου καί ἐπλήρωσε τά σύμπαντα εὐωδίας». Αὐτό τό πανηγύρι τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς, θά κρατήσῃ μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος καί εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Τόν ἀναστάσιμον Ὕμνο σαλπίζει ὁ οὐράνιος Ἀρχιστράτηγος, ὁ Μέγας Γαβριήλ, πρός τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο καί τίς Μυροφόρες , τόν ψάλλουν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι καί τόν παραλαμβάνουν οἱ Πατέρες, οἱ Ὅσιοι, οἱ Μάρτυρες καί Νεομάρτυρες, ἅπαντες οἱ τῆς Ἀναστάσεως υἱοί, οἱ θεούμενοι.

Μέσα σ’ αὐτό τό κλῖμα τῆς Ἀναστάσιμης χαρᾶς ζοῦμε ὅλοι μας σήμερα, ἀλλά καί πάντοτε. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ ἀπάντηση στό ἐρώτημα, περί τῆς ἀξίας καί τοῦ προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου· περί τῆς αἰωνίου ζωῆς καί Βασιλείας· περί τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρός τόν ἄνθρωπο καί τῆς διαρκῶς προσφερομένης ἀναιμάκτου θυσίας Του, ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καί σωτηρίας.

Ἄς πανηγυρίσωμε ὅσοι σηκώσαμε καί σηκώνομε στόν ὦμο τόν σταυρό τῆς μοναξιᾶς, τοῦ πόνου, τῆς ἀσθένειας, τῆς ὅποιας ἄλλης δοκιμασίας. Ὅσοι

ἐβιώσαμε καί βιώνομε τούς πικρούς καρπούς τῆς ἁμαρτίας καί γεύση τοῦ θανάτου ἐλάβαμε, ἕνεκα τῆς ὀλιγοπιστίας μας ἢ τῆς ἀποστασίας μας ἀπό τόν Θεό.

Τά παλαιά πέρασαν, «ἰδού γέγονε τά πάντα καινά», καινούργια δηλαδή.

Ὅλοι οἱ τῆς Ἀναστάσεως πανηγυρισταί τήν οὐράνιον μέθην, μετά πάντων τῶν Ἁγίων, πάσχοντες, προσκαλοῦμε πάντας πρός εὐφροσύνην, τούς ἐγγύς καί τούς μακράν, ὅλους τούς ἀδελφούς ἐν Κυρίῳ καί πάντα ἄνθρωπον στά μήκη καί πλάτη τῆς γῆς, ἀφοῦ κατά τόν οὐρανοβάμονα Ἀπόστολον Παῦλον, «Αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δηλαδή, οἱ πάντες, γένος ἐσμέν». Τούς ἐναγκαλιζόμεθα καί τούς κατασπαζόμεθα ἀναστάσιμα, ζώντας τήν κοινωνία τῆς ἀγάπης, πού μᾶς χάρισε ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας.

Ἀναστάσιμον χαιρετισμόν καί ἀσπασμόν ἀποστέλλομεν πρός τούς ἀδελφούς μας πού ἀσθενοῦν καί νοσηλεύονται στά Νοσηλευτικά Ἱδρύματα τῆς πόλεως μας καί τῆς πατρίδος μας, εὐχόμενοι ταχείαν τήν ἀνάρρωσιν καί τήν ἐπιστροφήν, ἐν ὑγιείᾳ, στά σπίτια τους καί στούς οἰκείους τους.

Ἐπίσης, ἐν εὐχαριστίαις, ἀναστασίμως ἀσπαζόμεθα τό Ἰατρικό καί Νοσηλευτικό προσωπικό τῶν Νοσοκομείων, πού ἐπί ἕνα ἔτος καί πλέον βαστάζουν τόν σταυρό τῆς ἀγάπης καί τῆς θυσιαστικῆς προσφορᾶς ὑπέρ τῶν ἀσθενούντων ἀδελφῶν μας, εὐχόμενοι πρός αὐτούς πᾶσαν εὐλογίαν παρά τοῦ ἐκ Τάφου ἀνατείλαντος Κυρίου ἡμῶν.

Αὐτό τό Πάσχα, ἀδελφοί μου, συμπληρώνονται 200 χρόνια, ἀπό τότε πού οἱ ἥρωες καί μάρτυρες πατέρες μας, Κληρικοί καί Λαϊκοί, κρατώντας τόν πυρσό μέ τό ἅγιο Φῶς τῆς Ἀναστάσεως ἀγωνίστηκαν καί θυσιάστηκαν, προκειμένου νά ἀποτινάξουν τόν βαρύ τουρκικό ζυγό καί νά ἀναστήσουν τήν Πατρίδα μας, χαρίζοντας σέ μᾶς τήν ἐλευθερία καί τῆς Ὀρθοδοξίας τό ἀνέσπερο καί ἄκτιστο Φῶς.

Τούς μακαρίζομε, τούς εὐγνωμονοῦμε, ἄνθη ἀπό τήν ποτισμένη μέ τό αἷμα τους Ἑλληνική γῆ τούς προσφέρομε καί τό καντήλι στούς τάφους καί στά μνήματά τους ἀνάβομε, μέ τό φῶς τῆς ἀναστάσιμης λαμπάδας πού ἐκεῖνοι μᾶς παρέδωσαν, ὑποσχόμενοι, ὅτι δέν θά ἀφήσωμε αὐτή τήν λαμπάδα ποτέ νά σβήσῃ.

Παιδιά μου εὐλογημένα,

Τούτη τήν ὥρα τῆς χαρᾶς, πού ἀφήνει πίσω της νικημένο καί καταργημένο τόν θάνατο, τό σκιάχτρο αὐτό τοῦ νοῦ καί τῆς καρδιᾶς τοῦ ἀνθρώπου, ἔχοντες τήν βεβαιότητα ὅτι εἴμαστε ἑνωμένοι μέ τόν Ἀναστάντα Κύριο, μέ τούς Ἁγίους μας καί μέ τούς δικούς μας ἀνθρώπους πού πέρασαν ἀπό τοῦτο τόν κόσμο στήν αἰωνιότητα, μέ πλημμυρισμένες τίς καρδιές μας ἀπό τήν ἀναστάσιμη χαρά, ὅσοι πιστοί, τά τῆς

Ἀναστάσεως ἀναγεννημένα τέκνα, ἃς ἐπαναλάβομε καί μιά καί δυό καί ἀναρίθμητες φορές.

Αὐτη ἡ κλητή καί ἁγία ἡμέρα,

ἡ μία τῶν Σαββάτων ἡ βασιλίς

καί κυρία. Ἑορτῶν ἑορτή

καί πανήγυρίς ἐστι πανηγύρεων,

ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν, Χριστόν εἰς τούς αἰῶνας.

Σᾶς ἀσπάζομαι ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι καί εὔχομαι τά ἔτη σας νά εἶναι εὐλογημένα, ἀναστάσιμα καί πολλά.

Χριστός Ἀνέστη, ἀδελφοί μου καί τέκνα ἐν Κυρίῳ.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Υ Ο Π Α Τ Ρ Ω Ν Χ Ρ Υ Σ Ο Σ Τ Ο Μ Ο Σ